

УДК 342.92

Сергій Анатолійович РЕЗАНОВ,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри поліцейської діяльності та публічного адміністрування

факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7429-5273>

ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ ЗМІН ДО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ СТОСОВНО ЗАПОБІГАННЯ ПОШИРЕННЮ КОРОНАВІРУСНОЇ ХВОРОБИ (COVID-19)

Незважаючи на заходи щодо зменшення кількості захворювань на коронавірусну хворобу (COVID-19) кожного дня збільшується динаміка росту інфікованих осіб.

Окрім інших заходів, «режимом карантину» було встановлено ряд тимчасових заборон і обмежень, які потребують ретельного контролю за їх виконанням Національною поліцією. Потрібно також зауважити, що певні заборони обмежують права та свободи громадян закріплені Конституцією України.

Зокрема, відповідно до постанови КМУ України від 11.03.2020 № 211 «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» заборонено:

– перебування в громадських місцях без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіратора або захисної маски, у тому числі виготовлених самостійно;

– переміщення групою осіб у кількості більше ніж дві особи, крім випадків службової необхідності та супроводження осіб, які не досягли 14 років, батьками, усиновлювачами, опікунами, піклувальниками, прийомними батьками, батьками-вихователями, іншими особами відповідно до закону або повнолітніми родичами дитини;

– перебування в громадських місцях осіб, які не досягли 14 років, без супроводу батьків, усиновлювачів, опікунів, піклувальників, прийомних батьків, батьків-вихователів, інших осіб відповідно до закону або повнолітніх родичів дитини;

– перебувати на вулицях без документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство чи її спеціальний статус [1].

Для безумовного виконання громадянами вище зазначених заборон та обмежень Кодекс України про адміністративні правопорушення доповнено статтею 44-3 «Порушення правил щодо карантину людей». **Об'єктивна сторона** правопорушення виражається в ухиленні (порушенні) особи від правил, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішеннями органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами [2].

Але й на цьому законодавець не спинився, Верховною Радою України було прийнято законопроект «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)», яким статтю 44³ доповнено частиною другою такого змісту: «Перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті під час дії карантину без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіраторів або захисних масок, що закривають ніс та рот, у тому числі виготовлених самостійно, - тягне за собою накладення штрафу від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» [3].

Відповідно до цього ж законопроекту право розгляду вказаної частини надається Національній поліції.

Детальним аналізом Закону України «Про Національну поліцію» не виявлено спеціальних повноважень представників поліції під час надзвичайних ситуацій. Пункт 24 статті 23 Закону України «Про Національну поліцію» закріплює лише завдання щодо сприяння забезпечення поліцією відповідно до закону правового режиму воєнного або надзвичайного стану, зони надзвичайної екологічної ситуації у разі їх оголошення на всій території України або в окремій місцевості [4].

Виходячи з цього можна спрогнозувати певні труднощі під час провадження по вказаній категорії адміністративних правопорушень.

Зокрема, розгляд справи про адміністративне правопорушення передбачає винесення постанови, яку можна скласти на місці правопорушення за умови встановлення особи порушника (тобто перевірити документи, які можуть засвідчувати особу). У випадку їх відсутності потрібно особу затримувати (доставляти) до територіального відділу поліції.

Але проаналізувавши статтю 262 КУпАП приходимо до висновку, що у закріпленому у ній переліку адміністративних проступків відсутня стаття 44³. А отже і відсутні підстави адміністративного затримання для встановлення особи та винесення відповідної постанови [3]. Законопроектom також зміни до статті 262 не вносяться.

Поліція має право здійснювати адміністративне затримання до особи яка вчинила адміністративне правопорушення, за умови, що останнє кваліфіковане працівником поліції (ст. 262 КУпАП) як:

- дрібне хуліганство (ст. 173 КУпАП);
- насильство в сім'ї (ст. 173-2 КУпАП);
- порушення порядку організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій (ст. 185-1, ст. 185-2 КУпАП); - поширювання неправдивих чуток (ст. 173-1 КУпАП);
- вчинення злісної непокори законному розпорядженню чи вимозі поліцейського, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, а також військовослужбовця чи образи їх (ст. 185 КУпАП);
- публічні заклики до невиконання вимог поліцейського (ст. 185-7 КУпАП);
- прояв неповаги до суду (ст. 185-3 КУпАП);
- вчинення незаконного доступу до інформації в автоматизованих системах (ст. 212-6);
- порушення правил про валютні операції (ст. ст.162–162-2 КУпАП);
- порушення правил обігу наркотичних засобів або психотропних речовин (ст. 44, ст. 106-2 КУпАП);
- незаконний продаж товарів або інших предметів (наприклад, ст. 164- 5, ст. 204-3 КУпАП);
- торгівля з рук у невстановлених місцях (ст. 160 КУпАП);
- розпивання спиртних напоїв у громадських місцях чи появи у громадських місцях у п'яному вигляді, що ображає людську гідність і громадську мораль (ст. 172-20 КУпАП);
- зайняття проституцією (ст. 181-1 КУпАП);
- порушення правил дорожнього руху (всі статті гл. 10 «Адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку» КУпАП);
- порушення правил полювання, рибальства і охорони рибних запасів та інших порушень законодавства про охорону і використання тваринного світу (ст. 85 КУпАП);
- порушення правил перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні і транзитного проїзду через територію України (ст. 204-1 КУпАП); - інші види адміністративних правопорушень протоколи за вчинення яких відповідно до п. 1 ч. 1ст. 255 КУпАП мають право складати уповноважені посадові особи Національної поліції, за умови, що складення протоколу є обов'язковим, однак його неможливо скласти на місці [2].

Висновок. Таким чином, ефективне та законодавчо обґрунтоване виконання завдань щодо забезпечення тимчасових обмежень представниками Національної поліції можливе тільки після внесення відповідних змін до Закону України «Про Національну поліцію» та Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Список бібліографічних посилань

1. Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 : постанова КМУ України від 11.03.2020 № 211. *База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-п> (дата звернення: 12.11.2020).

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 7 грудня 1984 р. № 8073-Х / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради Української РСР.* 1984. додаток до № 51. ст.1122.

3. Закон про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) : проект Закону України від 17.07.2020 № 3891. *База даних «Законодавство України»* / Верховна Рада України. URL : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=69540 (дата звернення: 12.11.2020).

4. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII. *База даних «Законодавство України»* / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 08.10.2019).

Одержано 13.11.2020

УДК 81'25:355.343.18

Ольга Андріївна РЕЙДА,

*старший викладач кафедри іноземних мов
Білоцерківського національного аграрного університету;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2227-7994>;*

Катерина Сергіївна ІВЛЄВА,

*старший викладач кафедри інтелектуальних комп'ютерних систем
Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9539-4086>*

ОСНОВНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕДАВАННЯ ГРАМАТИЧНИХ ЯВИЩ ПІД ЧАС ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКИХ ТЕКСТІВ ВІЙСЬКОВОГО ХАРАКТЕРУ

Мова – це засіб спілкування, який існує у двох матеріальних функціональних формах — звуковій та графічній, які утворюють два види мовлення – усний та писемний. Здатність спілкуватись іноземною мовою означає, що особистість володіє іншомовною комунікативною компетенцією, зміст якої зумовлений мовною, мовленнєвою та соціокультурною компетенціями.

Мовна компетенція включає мовні знання, які ще називають аспектами мови, — лексичні, граматичні, фонетичні та орфографічні, а також, відповідні навички. Мовленнєва компетенція включає чотири види компетенції, які відповідають чотирьом видам мовленнєвої діяльності (ВМД): уміння з аудіювання, говоріння, читання та письма. Існує також допоміжний вид мовленнєвої діяльності, який передає зміст висловлювання або письмового повідомлення засобами іншої мови, – **переклад**. Деякі спеціалісти вважають переклад п'ятим видом мовленнєвої діяльності, який подвоює компоненти комунікативного акту з метою адекватного та повноцінного передавання інформації, коли коди (мови), якими користуються, не співпадають.

Весь обсяг текстів для перекладу класифікують за використаними мовними засобами: образні засоби частіше за все є притаманні художнім текстам; наукові статті, технічна документація характеризуються наявністю великої кількості термінів. Науково-технічний переклад – це переклад спеціальний, а оскільки у військових перекладах доводиться мати справу з текстами, що містять дуже багато військових термінів, то їх також можна зарахувати до спеціального виду перекладу. Тобто **військовий переклад** є одним з видів спеціального перекладу з яскраво визначеною військовою комунікативною функцією.

Військовий переклад є одним з видів спеціального перекладу з яскраво вираженою військовою комунікативною функцією.

Актуальність представленого дослідження зумовлена, з одного боку, тенденцією до стрімкого поширення нових військових термінів та розширенням зв'язків України з іноземними державами, отже, зумовлена спрямуванням сучасних перекладознавчих досліджень на комплексний підхід до подолання граматичних труднощів перекладу.

Характерною рисою військового перекладу є велика термінологічність та надзвичайно точне, чітке викладення матеріалу при відсутності образно-емоційних засобів. До власне військових матеріалів належать усі науково-технічні матеріали та акти управління, пов'язані із життєдіяльністю